

Arrest

nr. 317 088 van 22 november 2024
in de zaak RvV X / IV

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat A. LOOBUYCK
Langestraat 46/1
8000 BRUGGE

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IV^{de} KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Afghaanse nationaliteit te zijn, op 1 december 2022 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 26 oktober 2022.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 1 oktober 2024 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 18 oktober 2024.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken C. DIGNEF.

Gehoord de opmerkingen van advocaat A. HAEGEMAN, die loco advocaat A. LOOBUYCK verschijnt voor de verzoekende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

“A. Feitenrelaas

U werd op (...)1999 geboren in Wieshtema Wiala, district Nazyano of het district Ghani Khel, provincie Nangarhar. U bent Pashtun van origine.

Ongeveer vierenhalf jaar voor uw vertrek werd uw broer A.(...) S.(...)door de taliban geslagen en publiekelijk vernederd. Dit zette hem ertoe aan om zo'n twee of drie maanden later tot het Afghaanse leger toe te treden. Hij verliet het dorp zonder iets aan u of uw gezin te laten weten. Twee of drie maanden na het vertrek van A.(...) S.(...)kwamen de taliban langs uw huis en brachten ze uw vader op de hoogte van A.(...) S.(...)zijn activiteiten. Ook zeiden ze dat uw vader hem moest overhalen om met zijn job te stoppen. In de zes maanden

die volgden op zijn vertrek nam A.(...) S.(...)geen contact op met uw familie. Niemand wist of hij nog in leven was. Na die zes maanden belde hij uw vader op om te zeggen dat hij effectief voor het leger werkte.

U begon zo'n vierenhalf jaar voor uw vertrek school te lopen in uw eigen dorp. In de namiddag werden er religieuze lessen gegeven. Uw leraar heette Q.(...) I.(...). De broer van Q.(...) I.(...) was hoofdleraar N.(...) . Beiden hadden banden met de taliban. Dit bleek onder meer uit het feit dat de taliban soms aanwezig waren wanneer er les gegeven werd. Ongeveer vijf of zes maanden voor uw vertrek– u zat toen in het zesde schooljaar – begon N.(...) verschillende keren per week over de jihad te praten. Een tiental dagen voor uw vertrek besloot u hem hierop aan te spreken. N.(...) reageerde met het verwijt dat uw broer voor de overheid werkte en jullie de jihad sowieso niet goed vonden aangezien jullie bekeerden waren. Vervolgens sloeg hij u. U besloot hierna een aantal dagen niet meer naar school te komen. Drie of vier dagen na de confrontatie met N.(...) vond er een nachtelijke operatie plaats waarbij N.(...) , zijn broer Q.(...) I.(...) en drie andere taliban gearresteerd werden. Nog eens drie dagen later kwamen er taliban bij u thuis langs en beschuldigden ze u van het doorgeven van informatie aan de overheid. U was op dat moment buitenshuis om cricket te spelen dus uw vader bracht u hier telefonisch van op de hoogte. Vervolgens ging u naar uw neef waar u de komende drie dagen tot aan uw vertrek verbleef. U verliet het land zo'n drieënhalf jaar voor uw persoonlijk onderhoud op het CGVS op 18.03.2022.

Op 16/11/2020 kwam u in België aan. Op 17/11/2020 werd uw verzoek om internationale bescherming door de Belgische autoriteiten geregistreerd.

Ongeveer twee tot tweeënhalve maand na de overname van het land in augustus 2021 kwamen de taliban, voor zover u hiervan op de hoogte bent, nog eenmaal bij uw thuis langs. Ze verklaarden dat ze informatie hadden gekregen dat u en uw broer thuis zouden zitten, maar uw vader ontkende dit. Vervolgens zeiden ze dat als ze u en uw broer zouden vinden, ze iedereen daar zouden vermoorden.

Ter staving van uw relaas legt u de volgende documenten voor: de taskara van uw broer, zijn legerbadge en legerboekje, drie certificaten van uw broer, foto's van uw broer in legeruniform, een foto waarop u samen met uw broer afgebeeld staat.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofd heeft kunnen vaststellen. Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

U vreest bij terugkeer naar Afghanistan door de taliban gedood te worden. De reden die u hiervoor aanreikt, is de volgende: u heeft N.(...) aangesproken op het feit dat hij de jihad predikte tijdens de schooluren. Daarnaast is uw broer militair. Omwille van beide factoren wordt u door de taliban beschuldigd van het doorgeven van informatie die geleid heeft tot de arrestatie van N.(...) , zijn broer en enkele andere taliban.

Er dient te worden vastgesteld dat u doorheen uw verklaringen geen gegronde vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie van Genève of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, §2, a) of b) van de Vreemdelingenwet aannemelijk heeft gemaakt. Een aantal elementen tasten de geloofwaardigheid van de door u geschetste gang van zaken in doorslaggevende mate aan.

Ten eerste merkt het Commissariaat-Generaal (CGVS) op dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw beweerde geboortedatum. Het CGVS verwijst hier in eerste instantie naar de beslissing in verband met de medische test tot vaststelling van uw leeftijd, die u werd betekend door de Dienst Voogdij op 04/12/2020. Die beslissing toont aan dat u ouder dan 18 jaar bent, waarbij 21,5 met een standaarddeviatie van 2 jaar een goede schatting is. Dat u in september 2003 geboren zou zijn, blijkt na medisch onderzoek met andere woorden onmogelijk. Uw leeftijd wordt daarentegen meer dan vier jaar hoger geschat, met geboortedatum op 1 januari 1999. Dientengevolge wordt uw algemene geloofwaardigheid reeds in ernstige mate aangetast.

Ten tweede bent u er niet in geslaagd de elementen die aanleiding zouden hebben gegeven tot de beschuldigingen van spionage aan uw adres, aannemelijk te maken. In casu betreft het hier enerzijds het militair profiel van uw broer en anderzijds de confrontatie die u met N.(...) beweerd gehad te hebben.

Aangaande het profiel van uw broer moet vooreerst worden opgemerkt dat uw kennis inzake zijn werkzaamheden uitermate beperkt is. Zo weet u niet welke rang hij had en bij welke dienst hij werkte, noch bent u op de hoogte van wat zijn taken behelsden, hoeveel hij verdiende of waar hij precies gestationeerd

was. Met betrekking tot dit laatste kan u enkel zeggen dat uw broer in Logar actief was. (CGVS, p. 11) Voorts weet u niet waar uw broer zijn opleiding heeft genoten en kan u geen enkele van zijn oversten bij naam noemen. (CGVS, p. 12) Gelet op het feit dat uw broer om en bij de vierenhalf jaar actief was, dat zijn hoedanigheid als militair een kernelement van uw betoog uitmaakt, zoals u ook op DVZ aangeeft wanneer u stelt dat u van spionage beschuldigd werd omdat uw broer voor het leger werkte (Vragenlijst CGVS, nr. 5), en dat u in deze periode – rekening houdende met de resultaten van de leeftijdsbepaling en het moment van uw vertrek – reeds tussen de 15 en 19 jaar oud was, kan er wel degelijk van u verwacht worden dat u in staat bent een minimum aan concrete informatie omtrent de werkzaamheden van uw broer te verschaffen. De vaststelling dat u wat dit betreft in ernstige mate tekortschiet, doet dan ook vragen rijzen bij de geloofwaardigheid van uw relaas. In dezen kan tot slot ook opgemerkt worden dat het enige waar u wel van op de hoogte meent te zijn, zijnde het feit dat uw broer ongeveer vierenhalf jaar voor uw vertrek in dienst is getreden, voorts niet consistent is met de door u voorgelegde documenten. Uit uw verklaringen valt immers op te maken dat u Afghanistan ergens tussen eind 2018 en begin 2019 verlaten heeft. (CGVS, p. 5 & Verklaringen DVZ, nr. 32) Derhalve zou uw broer ergens halverwege 2014 bij het leger moeten zijn gegaan. Op zijn legerboekje staat echter 12/10/1394 (02/01/2016) als datum van indiensttreding opgetekend. (CGVS, p. 17) Het moge duidelijk zijn dat een dergelijke groot verschil onmogelijk aan een loutere vergissing van uwentwege kan worden toegeschreven. Bijgevolg doet dit ernstige twijfels rijzen bij het militair profiel van uw broer.

Meer algemeen kan betreffende de documenten die gerelateerd zijn aan de werkzaamheden van uw broer opgemerkt worden dat, zelfs indien de data wel in overeenstemming waren met uw verklaringen, u er nog steeds niet in geslaagd bent de rest van uw relaas, zijnde dat u ten gevolge van de werkzaamheden van uw broer en het berispen van N.(...) door de taliban gevisieerd werd, aannemelijk te maken. Documenten kunnen immers enkel een ondersteunende bewijswaarde hebben indien ze gepaard gaan met geloofwaardige verklaringen, wat in dezen niet het geval is. Bovendien blijkt uit informatie waarover het CGVS beschikt, dat in Afghanistan een hoge mate van corruptie bestaat en dat dergelijke documenten gemakkelijk tegen betaling kunnen worden bekomen.

Voorts is het zo dat uw verklaringen omtrent hoe de activiteiten van uw broer binnen uw gezin gepercipieerd werden weinig doorleefd overkomen. Wanneer hiernaar gepeild wordt, stelt u immers dat 'jullie niets speciaal over zijn job dachten'. (CGVS, p. 11) Rekening houdende met het feit dat uw regio - naar uw eigen zeggen onder het bewind van de taliban stond, lijkt het niet erg plausibel dat uw gezin zich een dergelijke, bijna gelaten houding zou aanmeten. (CGVS, p. 7) Ook uw verklaringen betreffende het plotselinge vertrek van uw broer naar het leger zijn voorts niet doorleefd te noemen. Na het voorval waarbij uw broer publiekelijk vernederd werd door de taliban verliet uw broer het huis zonder iets te laten weten. Pas een half jaar na zijn vertrek belde hij uw vader op om te melden dat hij nog leefde. (CGVS, p. 10) Het kan evenwel niet overtuigen dat uw broer zonder enige aanwijsbare reden ervoor opteert zijn familie een half jaar lang in het ongewisse te laten omtrent het feit of hij al dan niet nog in leven is.

Wat betreft de confrontatie die u met hoogleraar N.(...) gehad zou hebben, dient het in eerste instantie aangestipt te worden dat u het volledig heeft nagelaten dit feit op DVZ te vermelden. Wanneer u hiermee geconfronteerd wordt, stelt u dat u gevraagd werd de belangrijke zaken kort te bespreken. (CGVS, p. 17) Gelet op het feit dat het hier een aanleiding van de beschuldigingen aan uw adres - en bijgevolg een onrechtstreekse aanleiding van uw vertrek - betreft, kan dit evenwel niet als verschuiving voor deze nalatigheid tellen. Het verhaal dat u ten aanzien van het CGVS naar voren schuift, krijgt bijgevolg ook een andere invulling dan wat u initieel op DVZ verklaarde. Waar u op het CGVS aangaf dat zowel het beroep van uw broer als uw eigen confrontatie met N.(...) aan de basis van uw problemen met de taliban lag, gaat de hele kwestie zoals u ze op DVZ presenteerde uitsluitend terug op uw broer zijn werkzaamheden bij het Afghaanse leger.

Daarnaast lijkt het ook weinig aannemelijk dat u het ooit zou wagen tot een dergelijke confrontatie over te gaan. N.(...) was namelijk niet alleen de hoogleraar van uw school, een positie die hoogstwaarschijnlijk gepaard ging met een zeker aanzien en een zekere macht, hij was daarnaast ook gelieerd aan de taliban. En u was zich daar zonder enige twijfel zeer bewust van, zoals ook blijkt uit het feit dat er soms taliban met hem kwamen praten wanneer u les had en dat hij 'met hen zat'. (CGVS, p. 18 ; 20) In dezen dient het tevens onderstreept te worden dat u zelf aangeeft dat uw regio onder de controle van de taliban stond. (CGVS, p.7)

Uit bovenstaande valt op te maken dat u er niet in geslaagd bent de elementen die aanleiding zouden hebben gegeven tot de beschuldigingen van spionage aannemelijk te maken. Derhalve kunnen ook de beschuldigingen van spionage en de hieruit voortvloeiende vrees voor vervolging door de taliban niet geloofwaardig geacht worden.

Voorgaande buiten beschouwing gelaten, legde u ook wat betreft de feiten zelf tegenstrijdige verklaringen af. Zo stelt u op DVZ dat u enkele maanden nadat de aanval op N.(...) en zijn trawanten plaatsvond door uw

vader werd opgebeld met de boodschap dat de taliban naar u op zoek waren. (Vragenlijst CGVS, nr. 5) Tijdens uw onderhoud op het CGVS verklaart u echter dat de taliban uw vader reeds drie dagen na de aanval benaderden. (CGVS, p. 20) Uw verklaringen zijn in beide gevallen expliciet en niet voor interpretatie vatbaar. Tevens dient onderstreept te worden dat u bij aanvang van het onderhoud op het CGVS aangaf dat uw verklaringen op DVZ werden voorgelezen en dat deze bovendien correct waren. (CGVS, p. 2) Deze tegenstrijdigheden kunnen dus onmogelijk aan een loutere vergissing van uwentwege worden toegeschreven.

Daarnaast verklaarde u op DVZ dat u door uw vader werd opgebeld toen u onderweg naar uw neef was. (CGVS Vragenlijst, nr. 5) Ten aanzien van het CGVS verklaarde u echter dat u naar buiten ging om cricket te spelen. Wanneer u hiermee geconfronteerd wordt, stelt u dat uw vader u een eerste maal belde toen u cricket aan het spelen was. Vervolgens ging u naar uw neef en vertelde u hem wat uw vader u aan de telefoon had meegegeven. Deze besloot uw vader dan terug te bellen om te controleren of u de waarheid aan het vertellen was. (CGVS, p. 20) Deze uitleg kan evenwel geenszins overtuigen. Er kan namelijk wel degelijk van u verwacht worden dat u omtrent een dussdanig ingrijpende gebeurtenis, zijnde een telefoongesprek dat de rest van uw leven zou veranderen, eenduidige verklaringen aflegt. Voorgaande bemerkingen doen derhalve verdere afbreuk aan de geloofwaardigheid van de door u geschetste gang van zaken.

De door u voorgelegde documenten kunnen geen ander licht werpen op voorgaande appreciatie. Wat betreft de documenten die gerelateerd zijn aan uw broer en zijn vermeende werkzaamheden wordt verwezen naar voorgaande bemerkingen inzake de vermeldde data en het gemak waarmee dergelijke documenten in Afghanistan kunnen bekomen worden. Wat betreft de foto's van een persoon in legeruniform kan opgemerkt worden dat het geenszins vaststaat dat het uw broer is die hier afgebeeld staat. Dezelfde opmerking geldt voor de foto met verschillende kinderen waarvan u zegt dat uzelf en uw broer erop weergegeven zijn. Ook de taskara van uw broer die u voorlegt wijzigt niets aan bovenstaande vaststellingen. Zoals reeds aangehaald werd, kunnen documenten enkel een ondersteunende bewijswaarde hebben indien ze gepaard gaan met geloofwaardige verklaringen, wat in dezen niet het geval is.

Naast de toekenning van de vluchtelingenstatus kan een verzoeker om internationale bescherming ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2 van de Vreemdelingenwet.

Overeenkomstig artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet wordt de status van subsidiaire bescherming toegekend aan een verzoeker die niet in aanmerking komt voor de vluchtelingenstatus, maar ten aanzien van wie er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat, wanneer hij naar zijn land van herkomst terugkeert, hij een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon als gevolg van willekeurig geweld in het geval een internationaal of binnenlands gewapend conflict.

Bij de evaluatie van de actuele veiligheidssituatie in Afghanistan wordt de **EUAA Country Guidance: Afghanistan** van april 2022 (beschikbaar op <https://euaa.europa.eu/publications/country-guidance-afghanistan-april-2022>) in rekening genomen.

In de EUAA Country Guidance wordt, in navolging van de rechtspraak van het Hof van Justitie, benadrukt dat het bestaan van een gewapend conflict niet volstaat om de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen, maar dat er minstens sprake moet te zijn van willekeurig geweld. In de EUAA Country Guidance wordt er op gewezen dat bij de beoordeling van de veiligheidssituatie rekening moet gehouden worden met volgende elementen: (i) de aanwezigheid van actoren van geweld; (ii) de aard van de gebruikte methodes en tactieken; (iii) de frequentie van de veiligheidsincidenten; (iv) de mate waarin het geweld geografisch verspreid is; (v) het aantal burgerslachtoffers; (vi) de mate waarin burgers ingevolge het gewapend conflict de provincie ontvluchten; en (vii) verdere impact van het geweld.

In de objectieve informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, worden voornoemde aspecten in rekening gebracht bij de beoordeling van de veiligheidssituatie in Afghanistan. Er wordt ook met andere indicatoren rekening gehouden, enerzijds bij de beoordeling van de individuele nood aan bescherming, maar anderzijds, indien de hierboven vermelde indicatoren niet voldoende zijn om het reëel risico voor burgers te beoordelen, ook bij de beoordeling van de nood aan bescherming omwille van de veiligheidssituatie in de regio van herkomst.

Uit de beschikbare informatie blijkt dat het geweldsniveau, de schaal van het willekeurig geweld, en de impact van het conflict in Afghanistan voor 15 augustus 2021 regionaal erg verschillend waren. Deze sterke regionale verschillen typeerden het conflict in Afghanistan. In sommige provincies was er sprake van een open strijd waardoor er voor die regio's slechts minimale individuele elementen vereist waren om aan te tonen dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar de

betrokken provincie aldaar een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet. In andere Afghaanse provincies was de omvang en de intensiteit van het geweld beduidend lager dan in de provincies waar openlijk gevochten werd, waardoor er voor die regio's niet kon gesteld worden dat de mate van willekeurig geweld dermate hoog was dat er zwaarwegende gronden bestonden om aan te nemen dat elke burger die terugkeert naar het betrokken gebied aldaar een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon, tenzij de verzoeker aannemelijk maakte dat er in zijn hoofde persoonlijke omstandigheden bestonden die het reëel risico om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld verhoogden (HvJ, 17 februari 2009 (GK), Elgafaji t. Staatssecretaris van Justitie, nr. C-465/07, § 39). Tot slot waren er nog een beperkt aantal provincies waar het niveau van willekeurig geweld dermate laag was dat in het algemeen kon gesteld worden dat er geen reëel risico bestond voor burgers om persoonlijk getroffen te worden door het willekeurig geweld dat plaatsvond in de provincie.

Uit een grondige analyse van de veiligheidssituatie (zie **EASO Afghanistan Security Situation Update** van september 2021, beschikbaar op https://coi.easo.europa.eu/administration/easo/PLib/2021_09_EASO_COI_Report_Afghanistan_Security_situation_update.pdf, **EASO Afghanistan Country Focus** van januari 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_01_EASO_COI_Report_Afghanistan_Country_focus.pdf, de **COI Focus Afghanistan. Veiligheidssituatie** van 5 mei 2022, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_afghanistan_veiligheidssituatie_20220505.pdf, **EUAA Afghanistan Security Situation** van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Afghanistan_Security_situation.pdf en de **COI Focus Afghanistan: Veiligheidsincidenten (<ACLED) per provincie tussen 16 augustus 2021 en 30 juni 2022** van 13 september 2022) blijkt dat de veiligheidssituatie sinds augustus 2021 sterk gewijzigd is.

Het einde van de strijd tussen de vroegere overheid en de taliban ging gepaard met een sterke afname van het conflict-gerelateerd geweld en met een sterke daling van het aantal burgerslachtoffers.

Waar voor de machtsovername door de taliban het overgrote deel van het geweld in Afghanistan te wijten was aan de strijd tussen de overheid, de veiligheidsdiensten en de buitenlandse troepen enerzijds, en opstandige groepen als de taliban en ISKP anderzijds, moet worden vastgesteld dat de voormalige overheid, haar veiligheidsdiensten en de buitenlandse troepen niet langer als actor aanwezig zijn in het land. Het verdwijnen van enkele van de belangrijkste actoren uit het conflict heeft geleid tot een fundamenteel nieuwe situatie in het land en draagt in zeer grote mate bij aan de afname van het willekeurig geweld in Afghanistan.

Sinds de machtsovername van de taliban is het niveau van willekeurig geweld in Afghanistan significant gedaald. De VN Human Rights Council stelde in maart 2022 dat, hoewel sporadisch geweld nog plaatsvindt, burgers nu in relatieve vrede kunnen leven. In vergelijking met dezelfde periode het jaar voordien daalden tussen 19 augustus en 31 december 2021 het aantal 'armed clashes', luchtaanvallen en incidenten met IED's allen met meer dan 90%. Hetzelfde patroon en lagere niveau van willekeurig geweld tekenen zich af in de eerste helft van 2022.

UNAMA registreerde in de tien maanden na 15 augustus 2021 in totaal 2.106 burgerslachtoffers (waarvan 700 dodelijke), voornamelijk ten gevolge van aanslagen van ISKP op niet-militaire doelwitten waarbij vnl. religieuze minderheden worden getroffen en, in mindere mate, als gevolg van 'unexploded ordnance'.

Het geweld dat actueel nog plaatsvindt, is voornamelijk doelgericht van aard, waarbij enerzijds sprake is van acties van de taliban tegen voornamelijk leden van de voormalige ANSF alsook tegen bijvoorbeeld exoverheidsmedewerkers, journalisten en aanhangers van ISKP. Anderzijds wordt er gerapporteerd over een toenemend aantal confrontaties tussen de taliban en het National Resistance Front in de eerste helft van 2022, voornamelijk in Panjshir en enkele noordelijke regio's, en over aanslagen door ISKP, die voornamelijk gericht zijn tegen leden van de taliban en tegen sjiitische burgers.

ISKP gebruikt in haar gerichte aanslagen tegen de taliban, vooral in landelijke regio's, dezelfde tactieken die eerder werden gebruikt door de taliban, zoals berm bommen, magnetische bommen en targeted killings. Hoewel veel van deze acties en aanslagen gebeuren zonder rekening te houden met mogelijke collateral damage onder burgers, is het duidelijk dat gewone Afghaanse burgers niet het voornaamste doelwit zijn en de impact ervan op burgers beperkt is. Afghanistan werd sinds de machtsovername getroffen door enkele grote aanslagen die onder meer de sjiitische minderheid viseerden en werden opgeëist door ISKP. Bij vier grote zelfmoordaanslagen van ISKP, die gericht waren op de Hamid Karzai luchthaven, twee sjiitische moskeeën en een militair hospitaal, vielen in totaal 264 dodelijke slachtoffers en 533 gewonden, wat ongeveer 70% van het totaal aantal burgerslachtoffers in de periode tussen 15 augustus 2021 en 15 februari 2022 uitmaakte. Na een kalmere periode in het einde van 2021 en de eerste maanden van 2022 is er sinds

april opnieuw sprake van een patroon van aanslagen van ISKP op voornamelijk sjiitische doelwitten in stedelijke gebieden. ISKP, dat een 4000-tal militanten zou tellen, is aanwezig in quasi heel Afghanistan, maar heeft een sterkere aanwezigheid in het oosten, het noorden en in Kabul. De aanwezigheid van ISKP in deze gebieden is echter niet van die aard dat er kan gesteld worden dat ze de controle hebben over het grondgebied. De taliban voerden raids uit op schuilplaatsen waar ISKP-leden zich bevinden en voerden hierbij arrestaties uit. De taliban voerden verder gerichte aanvallen en targeted killings uit op vermeende ISKP-leden. Hierbij moet worden opgemerkt dat deze acties doelgericht van aard waren en slechts in beperkte mate burgerslachtoffers veroorzaakten.

ACLED registreerde in de periode van 15 augustus 2021 tot 30 juni 2022 het grootste aantal veiligheidsincidenten in Kabul, gevolgd door Panjshir, Baghlan, Nangarhar en Takhar. Dodelijke slachtoffers vielen er volgens UCDP in de periode tussen 16 augustus 2021 en 1 juni 2022 voornamelijk in de provincie Kabul, gevolgd door Kunduz, Balkh, Kandahar en Panjshir. De vastgestelde daling van het geweld heeft verder als gevolg dat de wegen significant veiliger werden, waardoor burgers zich veiliger over de weg kunnen verplaatsen.

In de maanden voorafgaand aan de machtsovername door de taliban was er sprake van een sterke toename van het aantal intern ontheemden. Deze waren afkomstig uit quasi elke provincie van Afghanistan. UNOCHA rapporteerde in de periode 1 januari – 30 november 2021 759.000 nieuwe intern ontheemden in Afghanistan, waarvan 98% dateerde van voor de machtsovername door de taliban. Na de machtsovername en het einde van het conflict is er een significante daling in het aantal intern ontheemden en is ontheemding ten gevolge van conflict vrijwel volledig gestopt. In de eerste helft van 2022 werden ongeveer 1.155 nieuwe intern ontheemden geregistreerd. Bovendien schatte UNHCR begin 2022 dat er sinds de machtsovername zo'n 170.000 intern ontheemden zijn teruggekeerd naar hun regio gelet op de stabielere veiligheidssituatie. IOM registreerde in de tweede helft van 2021 2,2 miljoen IDP's die teruggekeerd zijn naar hun regio van herkomst.

De machtsovername door de taliban heeft een impact gehad op de aanwezigheid van bronnen in het land en op de mogelijkheid om verslag uit te brengen. Er kan opgemerkt worden dat, in vergelijking met de periode voor de machtsovername waarin bijzonder veel bronnen en organisaties in Afghanistan actief waren en over de veiligheidssituatie rapporteerden, heden minder gedetailleerde en betrouwbare informatie over de situatie in Afghanistan voorhanden is. Er moet echter worden vastgesteld dat de berichtgeving uit en over het land niet is gestopt, dat tal van bronnen nog steeds beschikbaar zijn en nieuwe bronnen zijn verschenen. Bovendien zijn verschillende gezaghebbende experts, analisten en (internationale) instellingen de situatie in het land blijven opvolgen en rapporteren zij over gebeurtenissen en incidenten. De verbeterde veiligheidssituatie heeft verder als gevolg dat meer regio's dan vroeger toegankelijk zijn. Er kan dan ook besloten worden dat er actueel voldoende informatie beschikbaar is om het risico voor een burger om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld te kunnen beoordelen. Uit de beschikbare informatie blijkt dat er sprake is van een significante daling van het willekeurig geweld in geheel Afghanistan, en dat de incidenten die zich wel nog voordoen hoofdzakelijk doelgericht van aard zijn. De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en houdt onder andere rekening met het sterk afgenomen aantal incidenten en burgerslachtoffers, de typologie van het geweld, het beperkt aantal conflict-gerelateerde incidenten en de beperkte intensiteit van deze incidenten, het aantal slachtoffers in verhouding met het totale bevolkingsaantal, de impact van dit geweld op het leven van de burgers en de vaststelling dat veel burgers terugkeren naar hun regio van herkomst. Na grondige analyse van de beschikbare informatie is de Commissaris-generaal tot de conclusie gekomen dat er actueel geen aanwijzingen zijn dat er in Afghanistan een situatie zou bestaan waarbij een burger louter door zijn aanwezigheid in het land een reëel risico zou lopen om blootgesteld te worden aan een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. Er mag van uitgegaan worden dat indien er actueel situaties zouden zijn die van die aard zouden zijn dat een burger louter omwille van zijn aanwezigheid in het land een risico op ernstige schade zou lopen in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet, zoals situaties van open combat of van hevige of voortdurende gevechten, er informatie of minstens indicaties zouden zijn in die richting. U bracht zelf geen informatie aan waaruit het tegendeel blijkt.

Gelet op hogervermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie dient besloten te worden dat er in Afghanistan actueel geen sprake is van een uitzonderlijke situatie waarbij de mate van het willekeurig geweld dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat u louter door uw aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt blootgesteld te worden aan een ernstige bedreiging van uw leven of uw persoon zoals bedoeld in artikel 48/4, §2, c) van de vreemdelingenwet.

U laat na het bewijs te leveren dat u specifiek geraakt wordt, om redenen die te maken hebben met uw persoonlijke omstandigheden, door een reëel risico als gevolg van het willekeurig geweld te Afghanistan. Evenmin beschikt het CGVS over elementen die erop wijzen dat er in uw hoofde omstandigheden bestaan die ertoe leiden dat u een verhoogd risico loopt om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld.

Overeenkomstig artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet wordt de status van subsidiaire bescherming toegekend aan een verzoeker die niet voor de vluchtelingenstatus in aanmerking komt en ten aanzien van wie er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat, wanneer hij naar zijn land van herkomst terugkeert, hij een reëel risico zou lopen op ernstige schade bestaande uit foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing.

Naar analogie met de rechtspraak van het Hof van Justitie en het Europees Hof voor de Rechten van de Mens moet worden benadrukt dat een algemene precaire socio-economische en humanitaire situatie niet zonder meer onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet valt.

Uit de rechtspraak van het Hof van Justitie volgt dat artikel 15, b) van de richtlijn 2004/83/EU (heden richtlijn 2011/95/EU), waarvan artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet de omzetting in Belgisch recht vormt, in wezen overeenstemt met artikel 3 van het EVRM (HvJ 17 februari 2009 (GK), *Elgafaji t. Staatssecretaris van Justitie*, C-465/07, § 28). Uit de rechtspraak van het EHRM volgt dat socio-economische of humanitaire situaties in welbepaalde omstandigheden aanleiding kunnen geven tot een schending van het non-refoulementbeginsel, zoals begrepen onder artikel 3 van het EVRM. Het EHRM maakt hierbij evenwel een onderscheid tussen socioeconomische omstandigheden of een humanitaire situatie die wordt veroorzaakt door actoren, enerzijds, of door objectieve factoren, anderzijds (EHRM 28 juni 2011, nrs. 8319/07 en 11449/07, *Sufi en Elmi / Verenigd Koninkrijk*, § 278-281).

Waar precaire leefomstandigheden worden veroorzaakt door objectieve factoren, zoals ontoereikende voorzieningen als gevolg van een gebrek aan overheidsmiddelen al dan niet in combinatie met natuurlijk voorkomende fenomenen (bijvoorbeeld een medische aandoening of droogte), hanteert het EHRM een hoge drempel en oordeelt het dat enkel “in zeer uitzonderlijke gevallen, wanneer de humanitaire redenen die pleiten tegen de uitwijzing dwingend zijn”, een schending van artikel 3 van het EVRM kan worden aangenomen (EHRM 27 mei 2008, nr. 26565/05, *N. v. Verenigd Koninkrijk*, §§ 42-45; EHRM 29 januari 2013, nr. 60367/10, *S.H.H. / Verenigd Koninkrijk*, § 75 en § 92).

Wanneer precaire leefomstandigheden het gevolg zijn van het handelen of de nalatigheid van actoren (overheidsactoren of niet-overheidsactoren) kan enkel een schending van artikel 3 van het EVRM worden aangenomen wanneer er een reëel risico bestaat dat de verzoeker bij terugkeer zal terechtkomen in een situatie van extreme armoede die wordt gekenmerkt door de onmogelijkheid om te voorzien in elementaire levensbehoeften zoals voedsel, hygiëne en huisvesting. Deze situatie is echter uiterst uitzonderlijk, en het Europees Hof heeft slechts in twee gevallen besloten tot een schending van artikel 3 EVRM om deze reden, met name in de zaak *M.S.S.* en in de zaak *Sufi en Elmi* (EHRM 21 januari 2011, nr. 30696/09, *M.S.S. / België en Griekenland*, §§ 249-254 ; EHRM 28 juni 2011, nrs. 8319/07 en 11449/07, *Sufi en Elmi / Verenigd Koninkrijk*, §§ 282-283; RvV 5 mei 2021, nr. 253 997). In latere rechtspraak benadrukte het EHRM het uitzonderlijke karakter van deze rechtspraak (EHRM 29 januari 2013, nr. 60367/10, *S.H.H. / Verenigd Koninkrijk*, §§ 9091).

Zulke situatie valt, gelet op de rechtspraak van het Hof van Justitie, evenwel niet noodzakelijk onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet.

Het CGVS betwist noch ontkent dat de algemene situatie en de leefomstandigheden in Afghanistan voor een deel van de bevolking zeer slecht kunnen zijn. Dit betekent niet dat elke Afghaan bij terugkeer zal terechtkomen in een situatie van extreme armoede die wordt gekenmerkt door de onmogelijkheid om te voorzien in elementaire levensbehoeften zoals voedsel, hygiëne en huisvesting. Uit de objectieve landeninformatie blijkt dat sinds augustus 2021 het land en de bevolking in het algemeen verarmd zijn; onder andere is het gemiddelde inkomen met een derde gedaald, is de tewerkstellingsgraad gedaald, en bevindt een deel van de bevolking zich in een situatie van voedselonzeekerheid of loopt ze het risico om in zulke situatie terecht te komen. UNOCHA geeft aan dat 55 % van de bevolking in 2022 humanitaire hulp nodig heeft (waarvan 9,3 miljoen personen in ‘extreme need’) en WFP, zich steunend op de Integrated Food Security Phase Classification, geeft aan dat iets minder dan de helft van de bevolking extreme voedselonzeekerheid kent (waarvan ongeveer 6,6 miljoen personen zich in een ‘emergency’ of ‘catastrophic’ situatie bevinden).

Het Hof van Justitie heeft tevens verduidelijkt dat artikel 15, b) van de Kwalificatierichtlijn niet noodzakelijkerwijs alle hypothesen dekt die vallen onder het toepassingsgebied van artikel 3 EVRM zoals wordt uitgelegd door het Europees Hof voor de Rechten van de Mens. Artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet staat immers niet op zichzelf, maar moet worden gelezen samen met artikel 48/5 van de dezelfde wet, waarin wordt gesteld dat ernstige schade in de zin van artikel 48/4 **kan uitgaan van of veroorzaakt worden door:** “a) de Staat; b) partijen of organisaties die de Staat of een aanzienlijk deel van zijn grondgebied beheersen; c) niet-overheidsactoren”. Zo stelt het Hof van Justitie in dit verband dat “In artikel 6 van richtlijn 2004/83 wordt een opsomming gegeven van de actoren van ernstige schade, hetgeen de opvatting bevestigt dat

dergelijke schade moet voortvloeien uit de gedragingen van derden en dat het dus niet volstaat dat die schade louter het gevolg is van de algemene tekortkomingen van het gezondheidsstelsel in het land van herkomst. Voorts preciseert punt 26 van de considerans van die richtlijn dat **gevaaren waaraan de bevolking van een land of een deel van de bevolking in het algemeen is blootgesteld, normaliter op zich geen individuele bedreiging vormen die als ernstige schade kan worden aangemerkt(...)** Dat artikel 3 EVRM, zoals uitgelegd door het Europees Hof voor de Rechten van de Mens, zich in zeer uitzonderlijke omstandigheden ertegen verzet dat een derdelander die aan een ernstige ziekte lijdt, wordt verwijderd naar een land waar geen adequate behandeling voorhanden is, betekent evenwel niet dat hij op grond van de subsidiaire bescherming krachtens richtlijn 2004/83 tot verblijf in die lidstaat moet worden gemachtigd.” (HvJ 18 december 2014 (GK), M'Bodj t. Belgische Staat, C-542/13, §§ 35-36, 40). In die zin moet er eveneens gewezen worden op considerans 35 van de Kwalificatierichtlijn. Daarin wordt gesteld dat “Gevaren waaraan de bevolking van een land of een deel van de bevolking in het algemeen blootgesteld is, vormen normaliter op zich geen individuele bedreiging die als ernstige schade kan worden aangemerkt.”. Het CGVS meent bijgevolg, naar analogie met de rechtspraak van het Hof, dat **een algemene precaire socio-economische en humanitaire situatie niet zonder meer onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet kan vallen.**

Naast de vereiste van een aanwezigheid van een actor in de zin van artikel 48/5 van de Vreemdelingenwet, is er de vereiste dat de verzoeker in zijn land van herkomst wordt blootgesteld aan een risico dat **specifiek en individueel** van aard is. De verzoeker moet hierbij aantonen dat hij **op intentionele en gerichte wijze** zou worden onderworpen aan een onmenselijke behandeling, met name een situatie van extreme armoede waarbij hij niet in zijn elementaire levensbehoeften zou kunnen voorzien (zie in dit verband RvV Verenigde Kamers nr. 243 678 van 5 november 2020). Dit is conform het arrest van het Hof van Justitie waarbij werd geoordeeld dat gelet op het feit dat de medische zorg (wat een aspect is van de socio-economische situatie) niet **opzettelijk** werd ontzegd, de subsidiaire bescherming niet kon worden toegepast (HvJ 18 december 2014 (GK), M'Bodj t. Belgische Staat, C-542/13, §§ 35-36, 40-41).

Dit standpunt wordt ook ingenomen in de **EUAA Country Guidance** van april 2022 waarin gesteld wordt dat socio-economische elementen – zoals de situatie van intern ontheemden, moeilijkheden bij het vinden van mogelijkheden om in het levensonderhoud te voorzien, huisvesting –, of het feit dat er geen gezondheidszorg of onderwijs aanwezig is, niet vallen binnen het toepassingsgebied van onmenselijke of vernederende behandeling in de zin van artikel 15, b) van de Kwalificatierichtlijn, **tenzij** er sprake is van het **opzettelijk gedrag van een actor**.

Verder blijkt uit een analyse van de beschikbare informatie geenszins dat de precaire socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan in hoofdzaak wordt veroorzaakt door gedragingen van actoren, zoals bedoeld in artikel 48/5, § 1 van de Vreemdelingenwet. Uit de beschikbare informatie (zie **EASO Afghanistan Country Focus** van januari 2022, **EUAA Key socio-economic indicators in Afghanistan and in Kabul city** van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Key_socio_economic_indicators_in_Afghanistan_and_in_Kabul_city.pdf en **EASO Country of Origin Information Report Afghanistan. Key socio-economic indicators, state protection, and mobility in Kabul City, Mazar-e Sharif, and Herat City** van augustus 2020, beschikbaar op https://euaa.europa.eu/sites/default/files/publications/2020_08_EASO_COI_Report_Afghanistan_Key_Socio_Economic_Indicators_Forcus_Kabul_City_Mazar_Sharif) blijkt dat er tal van factoren aan de basis liggen van de actuele socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan. De Afghaanse overheid was voor de machtsovername door de taliban zeer donorafhankelijk. De publieke uitgaven steunden voor 75% op buitenlandse hulp. Er werd gerapporteerd dat er sprake was van ‘hulpverzadiging’ en ‘overuitgaven’, wat heeft bijgedragen aan wijdverspreide corruptie die een negatieve impact had op de economie. De corruptie verhinderde bovendien investeringen in een privésector, wat geleid heeft tot de onderontwikkeling ervan. Het wegvallen van een groot deel van deze internationale steun na de machtsovername had bijgevolg een zeer belangrijke impact op de Afghaanse economie. Het optreden van de taliban na de machtsovername heeft een invloed gehad op een aantal factoren, bijvoorbeeld de vlucht van gekwalificeerd personeel naar het buitenland en de gebrekkige toegang van vrouwen tot de arbeidsmarkt. Dit heeft slechts een beperkte impact gehad op de Afghaanse economie. Evenwel blijkt uit de beschikbare informatie dat de socioeconomische situatie voornamelijk het gevolg is van een complexe wisselwerking van zeer vele factoren, waarbij het optreden van de taliban van minder belang is. Het gaat om factoren zoals het aflopen van de financiële steun aan de voormalige overheidsadministratie, het feit dat de voormalige Afghaanse regering slechts in beperkte mate een socio-economisch beleid ontwikkeld had, alsook de zeer beperkte ontwikkeling van een formele privésector, de onveiligheid ten tijde van het conflict tussen de taliban en de vorige overheid, de tijdelijke sluitingen van de grenzen door Pakistan en Iran, een terugval van en disrupties in buitenlandse handel, daarbij inbegrepen de impact van het conflict in Oekraïne op de wereldhandel, moeilijkheden om fondsen naar en binnen Afghanistan over te maken, een tekort aan cash, en een tijdelijke onderbreking van humanitaire hulp in de laatste maanden van 2021. Het

stopzetten van de humanitaire hulp had diverse redenen en was deels het gevolg van internationale sancties tegen de taliban die reeds sinds 2015 bestonden. Deze factoren hebben geleid tot een hyperinflatie en een inkrimping van de economie als gevolg van een tekort aan cash en liggen aan de basis van de huidige socio-economische en humanitaire situatie. Ten slotte hebben ook de jarenlange aanhoudende droogte en de wereldwijde COVID-19 pandemie een impact gehad op de socio-economische en humanitaire situatie. Daar tegenover staat dat de humanitaire hulp in het land minder belemmeringen ondervond omwille van een drastische afname van het willekeurig geweld.

Hoewel het economische beleid van de taliban voorlopig nog onduidelijk is, blijkt uit de beschikbare landeninformatie verder niet dat de taliban maatregelen zouden hebben getroffen om de humanitaire situatie te doen verslechteren, bijvoorbeeld door humanitaire hulp te blokkeren. Integendeel moet worden vastgesteld dat de taliban maatregelen heeft genomen om het transport van humanitaire hulp te garanderen. Voorts werden de internationale sancties versoepeld met het oog op het verlenen van humanitaire hulp.

Uit bovenstaande vaststellingen blijkt dat de precare socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan het gevolg is van een complexe wisselwerking tussen verschillende elementen en economische factoren, waarvan vele factoren reeds voor de machtsovername door de taliban aanwezig waren in Afghanistan. Er kan bovendien geenszins worden afgeleid dat de situatie werd veroorzaakt door het opzettelijk handelen van de taliban. Bijgevolg kan er niet gesteld worden dat de precare socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan het gevolg is van het opzettelijk handelen of nalaten van actoren.

U toonde evenmin aan dat u bij terugkeer naar Afghanistan op intentionele en gerichte wijze zou worden onderworpen aan een onmenselijke behandeling waarbij u niet in staat zou zijn om in uw elementaire levensbehoeften te kunnen voorzien.

Uit de beschikbare landeninformatie (**EASO Afghanistan Country Focus** van januari 2022, **EUAA Afghanistan: Targeting of individuals** van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Afghanistan_Targeting_of_individuals.pdf, **EUAA Country Guidance Afghanistan** van april 2022, en **EUAA Key socio-economic indicators in Afghanistan and in Kabul city** van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Key_socio_economic_indicators_in_Afghanistan_and_in_Kabul_city.pdf) kan verder niet worden afgeleid dat het loutere gegeven enige tijd in het Westen te hebben verbleven volstaat om bij een terugkeer naar uw land van herkomst het bestaan van een nood aan internationale bescherming aan te tonen.

Vlak na de machtsovername door de taliban werd het internationaal luchtverkeer van en naar Afghanistan opgeschort, maar dit werd hervat in de eerste helft van 2022. Ook paspoorten werden opnieuw afgeleverd door de taliban. Sommige personen konden geen paspoort verkrijgen. Er werd gerapporteerd dat personen aan de grens werden verhinderd om het land te verlaten of aan checkpoints werden gecontroleerd. Het gaat over personen met een specifiek profiel, voornamelijk gelinkt aan de voormalige overheid en veiligheidsdiensten.

Uit de landeninformatie blijkt niet dat in het algemeen kan gesteld worden dat personen die terugkeren uit het buitenland of het Westen het risico lopen dat nodig is om te kunnen spreken van een gegronde vrees voor vervolging. Personen die terugkeren naar Afghanistan kunnen door de taliban of de maatschappij met argwaan bekeken worden en geconfronteerd worden met stigmatisering of uitstoting. Stigmatisering of uitstoting kunnen slechts in uitzonderlijke gevallen beschouwd worden als vervolging. De taliban toont enerzijds begrip voor personen die het land verlaten omwille van economische redenen en stelt dat dit niets te maken heeft met een angst voor de taliban, maar anderzijds bestaat een narratief ten aanzien van de 'elites' die Afghanistan verlaten, die niet als goede Afghanen of moslims beschouwd worden. Wat betreft de negatieve perceptie blijkt nergens in de aanwezige informatie dat het eventuele bestaan hiervan aanleiding zou geven tot situaties van vervolging of ernstige schade. De taliban riep daarnaast meermaals op aan Afghanen in het buitenland om terug te keren naar Afghanistan.

Voorts werd er gerapporteerd over enkele terugkeerders die het slachtoffer werden van geweld. Uit de objectieve landeninformatie blijkt dat deze incidenten verband houden met hun specifieke profiel, en niet gerelateerd waren aan hun verblijf buiten Afghanistan. Indien er ernstige en aangetoonde problemen zouden zijn met de manier waarop de taliban terugkerende Afghanen behandelt, zou dit gemeld zijn door een van de instellingen of organisaties die de situatie in het land in het oog houden.

Bij de individuele beoordeling van de vraag of er al dan niet een redelijke mate van waarschijnlijkheid is dat de verzoeker met vervolging wordt geconfronteerd omwille van een verblijf in het buitenland of gepercipieerde verwestering, moet rekening worden gehouden met risicobepalende omstandigheden, zoals: het geslacht, de gedragingen van de verzoeker, het gebied van herkomst, de conservatieve omgeving, de perceptie van traditionele genderrollen door de familie, de leeftijd, de duur van het verblijf in een Westers

land, en de zichtbaarheid van de persoon. De verzoeker om internationale bescherming dient dan ook in concreto aannemelijk te maken dat hij omwille van zijn verblijf in Europa nood heeft aan internationale bescherming.

In uw geval haalt u geen concrete elementen aan waaruit zou blijken dat u, in geval van terugkeer, dusdanig negatief zou worden gepercipieerd dat er gewag kan worden gemaakt van vervolging zoals bepaald in de Vluchtelingenconventie of van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming. Evenmin blijkt uit uw verklaringen en uit de beoordeling ervan dat u voor uw komst naar België in de specifieke negatieve aandacht van de taliban stond of dat u een specifiek profiel heeft dat het risico loopt door de taliban te worden vervolgd, waardoor er redelijkerwijze van uitgegaan kan worden dat de taliban u niet zal viseren bij een terugkeer naar uw land van herkomst. Bovendien brengt uzelf geen concrete elementen aan waaruit blijkt dat u in geval van terugkeer vervolging zou dienen te vrezen. Het is in de eerste plaats aan de verzoeker om internationale bescherming om zijn vrees aannemelijk te maken. U dient zulks in concreto aannemelijk te maken. Hier blijft u echter in gebreke.

Uit het geheel van bovenstaande vaststellingen blijkt dat het niet volstaat om op algemene wijze te verwijzen naar het feit dat men omwille van zijn verblijf in Europa als verwesterd gepercipieerd zal worden en bij terugkeer naar Afghanistan vervolgd zal worden. Deze vrees voor vervolging of reëel risico op ernstige schade dient geïndividualiseerd en geconcretiseerd te worden. U bracht geen informatie aan waaruit het tegendeel blijkt.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Verzoekende partij voert in een enig middel de schending aan van de artikelen 48/3, 48/4 en 57/6/2 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet), van het redelijkheidsbeginsel, het zorgvuldigheidsbeginsel en van de materiële motiveringsplicht.

2.2. Ingevolge artikel 49/3 van de Vreemdelingenwet wordt het verzoek om internationale bescherming van verzoekende partij in hetgeen volgt bij voorrang onderzocht in het kader van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3, en vervolgens in het kader van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet. De Raad dient daarbij een arrest te vellen dat op afdoende wijze gemotiveerd is en geeft aan om welke redenen verzoekende partij al dan niet voldoet aan de criteria zoals bepaald in artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet. Gelet op het devolutieve karakter van onderhavig beroep, dient hij daarbij niet noodzakelijk in te gaan op alle aangevoerde argumenten.

2.3. In navolging van het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen kan de Raad verzoekende partij evenmin als vluchteling erkennen of haar de subsidiaire beschermingsstatus toekennen. Het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen stelde terecht:

“U vreest bij terugkeer naar Afghanistan door de taliban gedood te worden. De reden die u hiervoor aanreikt, is de volgende: u heeft N.(...) aangesproken op het feit dat hij de jihad predikte tijdens de schooluren. Daarnaast is uw broer militair. Omwille van beide factoren wordt u door de taliban beschuldigd van het doorgeven van informatie die geleid heeft tot de arrestatie van N.(...) , zijn broer en enkele andere taliban.

Er dient te worden vastgesteld dat u doorheen uw verklaringen geen gegronde vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie van Genève of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, §2, a) of b) van de Vreemdelingenwet aannemelijk heeft gemaakt. Een aantal elementen tasten de geloofwaardigheid van de door u geschetste gang van zaken in doorslaggevende mate aan.

Ten eerste merkt het Commissariaat-Generaal (CGVS) op dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw beweerde geboortedatum. Het CGVS verwijst hier in eerste instantie naar de beslissing in verband met de medische test tot vaststelling van uw leeftijd, die u werd betekend door de Dienst Voogdij op 04/12/2020. Die beslissing toont aan dat u ouder dan 18 jaar bent, waarbij 21,5 met een standaarddeviatie van 2 jaar een goede schatting is. Dat u in september 2003 geboren zou zijn, blijkt na medisch onderzoek met andere woorden onmogelijk. Uw leeftijd wordt daarentegen meer dan vier jaar hoger geschat, met geboortedatum op (...) 1999. Dientengevolge wordt uw algemene geloofwaardigheid reeds in ernstige mate aangetast.

Ten tweede bent u er niet in geslaagd de elementen die aanleiding zouden hebben gegeven tot de beschuldigingen van spionage aan uw adres, aannemelijk te maken. In casu betreft het hier enerzijds het militair profiel van uw broer en anderzijds de confrontatie die u met N.(...) beweerd gehad te hebben.

Aangaande het profiel van uw broer moet vooreerst worden opgemerkt dat uw kennis inzake zijn werkzaamheden uitermate beperkt is. Zo weet u niet welke rang hij had en bij welke dienst hij werkte, noch bent u op de hoogte van wat zijn taken behelsden, hoeveel hij verdiende of waar hij precies gestationeerd was. Met betrekking tot dit laatste kan u enkel zeggen dat uw broer in Logar actief was. (CGVS, p. 11) Voorts weet u niet waar uw broer zijn opleiding heeft genoten en kan u geen enkele van zijn oversten bij naam noemen. (CGVS, p. 12) Gelet op het feit dat uw broer om en bij de vierenhalf jaar actief was, dat zijn hoedanigheid als militair een kernelement van uw betoog uitmaakt, zoals u ook op DVZ aangeeft wanneer u stelt dat u van spionage beschuldigd werd omdat uw broer voor het leger werkte (Vragenlijst CGVS, nr. 5), en dat u in deze periode – rekening houdende met de resultaten van de leeftijdsbepaling en het moment van uw vertrek – reeds tussen de 15 en 19 jaar oud was, kan er wel degelijk van u verwacht worden dat u in staat bent een minimum aan concrete informatie omtrent de werkzaamheden van uw broer te verschaffen. De vaststelling dat u wat dit betreft in ernstige mate tekortschiet, doet dan ook vragen rijzen bij de geloofwaardigheid van uw relaas. In dezen kan tot slot ook opgemerkt worden dat het enige waar u wel van op de hoogte meent te zijn, zijnde het feit dat uw broer ongeveer vierenhalf jaar voor uw vertrek in dienst is getreden, voorts niet consistent is met de door u voorgelegde documenten. Uit uw verklaringen valt immers op te maken dat u Afghanistan ergens tussen eind 2018 en begin 2019 verlaten heeft. (CGVS, p. 5 & Verklaringen DVZ, nr. 32) Derhalve zou uw broer ergens halverwege 2014 bij het leger moeten zijn gegaan. Op zijn legerboekje staat echter 12/10/1394 (02/01/2016) als datum van indiensttreding opgetekend. (CGVS, p. 17) Het moge duidelijk zijn dat een dergelijke groot verschil onmogelijk aan een loutere vergissing van uwentwege kan worden toegeschreven. Bijgevolg doet dit ernstige twijfels rijzen bij het militair profiel van uw broer.

Meer algemeen kan betreffende de documenten die gerelateerd zijn aan de werkzaamheden van uw broer opgemerkt worden dat, zelfs indien de data wel in overeenstemming waren met uw verklaringen, u er nog steeds niet in geslaagd bent de rest van uw relaas, zijnde dat u ten gevolge van de werkzaamheden van uw broer en het berispen van N.(...) door de taliban geïdoleerd werd, aannemelijk te maken. Documenten kunnen immers enkel een ondersteunende bewijswaarde hebben indien ze gepaard gaan met geloofwaardige verklaringen, wat in dezen niet het geval is. Bovendien blijkt uit informatie waarover het CGVS beschikt, dat in Afghanistan een hoge mate van corruptie bestaat en dat dergelijke documenten gemakkelijk tegen betaling kunnen worden bekomen.

Voorts is het zo dat uw verklaringen omtrent hoe de activiteiten van uw broer binnen uw gezin gepercipieerd werden weinig doorleefd overkomen. Wanneer hiernaar gepeild wordt, stelt u immers dat 'jullie niets speciaal over zijn job dachten'. (CGVS, p. 11) Rekening houdende met het feit dat uw regio - naar uw eigen zeggen onder het bewind van de taliban stond, lijkt het niet erg plausibel dat uw gezin zich een dergelijke, bijna gelaten houding zou aanmeten. (CGVS, p. 7) Ook uw verklaringen betreffende het plotselinge vertrek van uw broer naar het leger zijn voorts niet doorleefd te noemen. Na het voorval waarbij uw broer publiekelijk vernederd werd door de taliban verliet uw broer het huis zonder iets te laten weten. Pas een half jaar na zijn vertrek belde hij uw vader op om te melden dat hij nog leefde. (CGVS, p. 10) Het kan evenwel niet overtuigen dat uw broer zonder enige aanwijsbare reden ervoor opteert zijn familie een half jaar lang in het ongewisse te laten omtrent het feit of hij al dan niet nog in leven is.

Wat betreft de confrontatie die u met hoogleraar N.(...) gehad zou hebben, dient het in eerste instantie aangestipt te worden dat u het volledig heeft nagelaten dit feit op DVZ te vermelden. Wanneer u hiermee geconfronteerd wordt, stelt u dat u gevraagd werd de belangrijke zaken kort te bespreken. (CGVS, p. 17) Gelet op het feit dat het hier een aanleiding van de beschuldigingen aan uw adres - en bijgevolg een onrechtstreekse aanleiding van uw vertrek – betreft, kan dit evenwel niet als verschuiving voor deze nalatigheid tellen. Het verhaal dat u ten aanzien van het CGVS naar voren schuift, krijgt bijgevolg ook een andere invulling dan wat u initieel op DVZ verklaarde. Waar u op het CGVS aangaf dat zowel het beroep van uw broer als uw eigen confrontatie met N.(...) aan de basis van uw problemen met de taliban lag, gaat de hele kwestie zoals u ze op DVZ presenteerde uitsluitend terug op uw broer zijn werkzaamheden bij het Afghaanse leger.

Daarnaast lijkt het ook weinig aannemelijk dat u het ooit zou wagen tot een dergelijke confrontatie over te gaan. N.(...) was namelijk niet alleen de hoogleraar van uw school, een positie die hoogstwaarschijnlijk gepaard ging met een zeker aanzien en een zekere macht, hij was daarnaast ook gelieerd aan de taliban. En u was zich daar zonder enige twijfel zeer bewust van, zoals ook blijkt uit het feit dat er soms taliban met hem kwamen praten wanneer u les had en dat hij 'met hen zat'. (CGVS, p. 18 ; 20) In dezen dient het tevens onderstreept te worden dat u zelf aangeeft dat uw regio onder de controle van de taliban stond. (CGVS, p.7)

Uit bovenstaande valt op te maken dat u er niet in geslaagd bent de elementen die aanleiding zouden hebben gegeven tot de beschuldigingen van spionage aannemelijk te maken. Derhalve kunnen ook de beschuldigingen van spionage en de hieruit voortvloeiende vrees voor vervolging door de taliban niet geloofwaardig geacht worden.

Voorgaande buiten beschouwing gelaten, legde u ook wat betreft de feiten zelf tegenstrijdige verklaringen af. Zo stelt u op DVZ dat u enkele maanden nadat de aanval op N.(...) en zijn trawanten plaatsvond door uw vader werd opgebeld met de boodschap dat de taliban naar u op zoek waren. (Vragenlijst CGVS, nr. 5) Tijdens uw onderhoud op het CGVS verklaart u echter dat de taliban uw vader reeds drie dagen na de aanval benaderden. (CGVS, p. 20) Uw verklaringen zijn in beide gevallen expliciet en niet voor interpretatie vatbaar. Tevens dient onderstreept te worden dat u bij aanvang van het onderhoud op het CGVS aangaf dat uw verklaringen op DVZ werden voorgelezen en dat deze bovendien correct waren. (CGVS, p. 2) Deze tegenstrijdigheden kunnen dus onmogelijk aan een loutere vergissing van uwentwege worden toegeschreven.

Daarnaast verklaarde u op DVZ dat u door uw vader werd opgebeld toen u onderweg naar uw neef was. (CGVS Vragenlijst, nr. 5) Ten aanzien van het CGVS verklaarde u echter dat u naar buiten ging om cricket te spelen. Wanneer u hiermee geconfronteerd wordt, stelt u dat uw vader u een eerste maal belde toen u cricket aan het spelen was. Vervolgens ging u naar uw neef en vertelde u hem wat uw vader u aan de telefoon had meegegeven. Deze besloot uw vader dan terug te bellen om te controleren of u de waarheid aan het vertellen was. (CGVS, p. 20) Deze uitleg kan evenwel geenszins overtuigen. Er kan namelijk wel degelijk van u verwacht worden dat u omtrent een dusdanig ingrijpende gebeurtenis, zijnde een telefoongesprek dat de rest van uw leven zou veranderen, eenduidige verklaringen aflegt. Voorgaande bemerkingen doen derhalve verdere afbreuk aan de geloofwaardigheid van de door u geschetste gang van zaken.

De door u voorgelegde documenten kunnen geen ander licht werpen op voorgaande appreciatie. Wat betreft de documenten die gerelateerd zijn aan uw broer en zijn vermeende werkzaamheden wordt verwezen naar voorgaande bemerkingen inzake de vermeldde data en het gemak waarmee dergelijke documenten in Afghanistan kunnen bekomen worden. Wat betreft de foto's van een persoon in legeruniform kan opgemerkt worden dat het geenszins vaststaat dat het uw broer is die hier afgebeeld staat. Dezelfde opmerking geldt voor de foto met verschillende kinderen waarvan u zegt dat uzelf en uw broer erop weergegeven zijn. Ook de taskara van uw broer die u voorlegt wijzigt niets aan bovenstaande vaststellingen. Zoals reeds aangehaald werd, kunnen documenten enkel een ondersteunende bewijswaarde hebben indien ze gepaard gaan met geloofwaardige verklaringen, wat in dezen niet het geval is."

Deze motieven vinden steun in het dossier, zijn pertinent en terecht en worden door de Raad overgenomen.

Verzoeker houdt vol geen valse verklaringen over zijn leeftijd te hebben afgelegd en stelt steeds de leeftijd te hebben opgegeven die zijn ouders hem hebben verteld. Verzoeker meent dat zijn ouders de enigen zijn die weten wanneer hij geboren is en geen machine met een foutmarge van twee jaar.

Zoals blijkt uit de bestreden beslissing werd in opdracht van de Dienst Voogdij van de FOD Justitie een leeftijdsonderzoek gevoerd. In de bestreden beslissing wordt er terdege op gewezen dat, in het kader van dit leeftijdsonderzoek, dat plaatsvond op 26 november 2020, verzoekers leeftijd werd vastgesteld op 21,5 jaar met een standaarddeviatie van twee jaar, wat betekent dat niet kan worden uitgesloten dat verzoeker op die datum evengoed minimum 19,5 jaar oud was. Dit leeftijdsonderzoek wijst uit dat verzoeker bij de registratie van zijn beschermingsverzoek alleszins niet 17 jaar oud en minderjarig was, zoals hij heeft voorgehouden (zie bijlage 26). Er ligt een verschil van 2,5 jaar tussen verzoekers beweerde leeftijd op basis van zijn geboortedatum en zijn minimumleeftijd op basis van het leeftijdsonderzoek.

Waar verzoeker het leeftijdsonderzoek dat zijn minderjarigheid betwist in vraag stelt, dient erop gewezen dat hij de beslissing van de Dienst Voogdij inzake zijn leeftijdsbepaling thans niet kan betwisten bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen aangezien dit niet de wettelijke voorziene beroepsmogelijkheid is. De beslissing van de Dienst Voogdij wordt geacht overeen te stemmen met de wet en uitvoerbaar te zijn zolang zij niet is vernietigd of ingetrokken. Verzoeker had de mogelijkheid om overeenkomstig artikel 19 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State tegen deze beslissing een beroep tot nietigverklaring in te stellen bij de Raad van State. Tevens werd hij van deze mogelijkheid in kennis gesteld in de kennisgeving van de beslissing van de Dienst Voogdij. Verzoeker heeft echter nagelaten deze beroepsmogelijkheid te benutten, minstens toont hij het tegendeel niet aan. Ten aanzien van de Raad staat de leeftijdsbepaling in opdracht van de Dienst Voogdij dan ook vast.

Waar verzoeker per aanvullende nota van 10 april 2024 stelt een vaccinatiekaart bij te brengen ter staving zijn leeftijd, stelt de Raad vast dat dit een fotokopie is die gemakkelijk door knip- en plakwerk te fabriceren valt en aldus slechts een beperkte bewijswaarde heeft. Dit kan bevestiging vinden in de bijgevoegde vertaling

waaruit blijkt dat bepaalde informatie op de fotokopie onleesbaar is. Tevens kan worden vastgesteld dat dit document geen datum bevat waarop het werd opgesteld of uitgegeven.

Aangezien de leeftijd een essentieel element is van verzoekers identiteit, heeft de vaststelling dat hij zich onterecht voordoet als minderjarige met een vermoede afwijking van 2,5 jaar, alleen al reeds een negatieve weerslag op zijn algemene geloofwaardigheid en op de geloofwaardigheid van zijn vluchtrelaas.

Verzoeker stelt dat de regio waaruit hij afkomstig is onder het bewind van de taliban stond, dat zijn broer bijzonder karig was met het delen van informatie over zijn job, dat het niet ernstig is te verwachten dat verzoeker op de hoogte zou zijn van diens opleidingen, precieze functie en taken, dat zijn broer hierover niet praatte om zichzelf en collega's te beschermen indien de taliban de familie onder druk zou zetten om informatie te lekken en om zijn familie niet in gevaar te brengen en dat verzoeker er niet voor gekozen heeft omwille van de werkzaamheden van zijn broer eveneens geïsoleerd te worden door de taliban.

Gelet op verzoekers verklaringen en het gevoerde leeftijdsonderzoek kan de Raad vaststellen dat verzoeker bij vertrek uit Afghanistan minstens 19 jaar oud was. Bijgevolg kon van verzoeker worden verwacht dat hij, zeker in de laatste jaren, minstens maanden voor zijn vertrek uit Afghanistan, reeds de nodige maturiteit bezat om interesse te vertonen in het werk van zijn broer en daarover door hem te worden geïnformeerd, te meer verzoeker verklaarde dat hij nog contact had met zijn broer toen hij in Servië was en de tewerkstelling van zijn broer de aanleiding vormde van verzoekers vertrek uit Afghanistan (Notities van het persoonlijk onderhoud, p. 9).

De tewerkstelling van zijn broer betreft bovendien een kernelement van zijn relaas, waarop hij zijn vrees bij terugkeer naar Afghanistan stoelt gezien hij bij de Dienst Vreemdelingenzaken aangaf dat hij van spionage beschuldigd werd omdat zijn broer voor het leger werkte.

Ook van een jonge kandidaat-vluchteling, die beweert te vrezen voor zijn leven en vrijheid en daarom de bescherming van de Belgische autoriteiten vraagt, mag worden verwacht dat hij alle elementen ter ondersteuning van zijn verzoek om internationale bescherming op correcte, coherente, duidelijke en precieze wijze kan weergeven, zeker die feiten en gebeurtenissen die de essentie uitmaken van het relaas, zoals *in casu* de tewerkstelling van zijn broer. Er kon dan ook wel degelijk van verzoeker een algemene, elementaire kennis verwacht worden over de tewerkstelling van zijn broer. *In casu* kon worden vastgesteld dat verzoekers kennis nagenoeg nihil is. Zo wist verzoeker niet welke rang hij had en bij welke dienst hij werkte, noch was hij op de hoogte van wat zijn taken behelsden, hoeveel hij verdiende, waar zijn broer zijn opleiding heeft genoten, en kan hij geen enkele van zijn oversten bij naam noemen, noch zeggen waar hij precies gestationeerd was. Met betrekking tot dit laatste kon verzoeker enkel zeggen dat zijn broer in Logar actief was.

Het enige waar verzoeker wel van op de hoogte meent te zijn, zijnde het feit dat zijn broer ongeveer vierenhalf jaar voor zijn vertrek in dienst is getreden, blijkt dan weer niet consistent te zijn met de door verzoeker voorgelegde documenten. Uit verzoekers verklaringen valt immers op te maken dat hij Afghanistan ergens tussen eind 2018 en begin 2019 verlaten heeft, waardoor zijn broer ergens halverwege 2014 bij het leger moeten zijn gegaan. Op zijn legerboekje staat echter 12/10/1394 (02/01/2016) als datum van indiensttreding opgetekend.

Bij de aanvullende nota van 10 april 2024 voegt verzoeker een *“medisch onderzoeksrapport van haar broer (...) in het kader van zijn werkzaamheden bij de Nationale politie”*, een *“bevel van de stafchef van de strijdkrachten in verband met de promoties van de soldaten waarbij haar broer gepromoveerd werd tot luitenant”*, de *“ontslagbrief van haar broer bij bataljon (...)”*. De Raad stelt vast dat verzoeker ook hiervan geen originele stukken voorlegt, doch enkel fotokopieën die aldus slechts een beperkte bewijswaarde hebben. Het valt de Raad op dat uit de vertaling blijkt dat noch het medisch onderzoeksrapport noch het bevel van de stafchef van de strijdkrachten in verband met de promoties van de soldaten waarbij zijn broer gepromoveerd werd tot luitenant een datum bevat. De vaststelling dat dergelijke officiële documenten de datum waarop ze werden opgemaakt niet vermelden, is bevreemdend en doet afbreuk aan hun voorgehouden authenticiteit. Ook stelt de Raad vast dat verzoeker steeds heeft verklaard dat zijn broer tewerkgesteld was bij het Afghaanse leger. Verzoeker verschaft geen enkele uitleg bij het stuk waarvan hij zelf stelt dat het over de werkzaamheden van zijn broer bij de Nationale politie gaat. Bovendien bieden deze documenten geen enkele duidelijkheid naar de indiensttreding van zijn broer bij het leger. Door verzoeker wordt ook niet verder toegelicht op welke wijze deze documenten een ander licht zouden kunnen werpen op de gemaakte beoordeling in de bestreden beslissing.

De Raad stelt vast dat verzoeker verklaarde dat zijn broer niet meer aan zijn vader had verteld dan dat hij in het leger zat en zich in Logar bevond (Notities van het persoonlijk onderhoud, p. 11), dat noch hij noch zijn ouders contact hebben met zijn broer en niet weten waar hij is (Notities van het persoonlijk onderhoud, p. 9). Verzoeker stelde tevens een laatste keer zijn broer gesproken te hebben toen hij in Servië was en dat hij toen verzoeker de documenten stuurde die hij eerder neerlegde (Notities van het persoonlijk onderhoud, p. 13). Dergelijke verklaringen klemmen met de vaststelling dat verzoeker in staat blijkt toch nog andere

documenten met betrekking tot de tewerkstelling van zijn broer te bekomen te meer verzoeker geen enkele toelichting verschaft voor de wijze waarop deze documenten in zijn bezit zijn gekomen.

Verzoeker verwijt de verwerende partij spijkers op laag water te zoeken en zelf tegenstrijdigheden te creëren, doch doet geen afbreuk aan de motivering waarbij werd vastgesteld dat verzoeker wel degelijk tegenstrijdige verklaringen aflegde. Voor de duidelijkheid worden deze hier hernomen: *“Wat betreft de confrontatie die u met hoogleraar N.(...) gehad zou hebben, dient het in eerste instantie aangestipt te worden dat u het volledig heeft nagelaten dit feit op DVZ te vermelden. Wanneer u hiermee geconfronteerd wordt, stelt u dat u gevraagd werd de belangrijke zaken kort te bespreken. (CGVS, p. 17) Gelet op het feit dat het hier een aanleiding van de beschuldigingen aan uw adres - en bijgevolg een onrechtstreekse aanleiding van uw vertrek – betreft, kan dit evenwel niet als verschoning voor deze nalatigheid tellen. Het verhaal dat u ten aanzien van het CGVS naar voren schuift, krijgt bijgevolg ook een andere invulling dan wat u initieel op DVZ verklaarde. Waar u op het CGVS aangaf dat zowel het beroep van uw broer als uw eigen confrontatie met N.(...) aan de basis van uw problemen met de taliban lag, gaat de hele kwestie zoals u ze op DVZ presenteerde uitsluitend terug op uw broer zijn werkzaamheden bij het Afghaanse leger.*

Daarnaast lijkt het ook weinig aannemelijk dat u het ooit zou wagen tot een dergelijke confrontatie over te gaan. N.(...) was namelijk niet alleen de hoogleraar van uw school, een positie die hoogstwaarschijnlijk gepaard ging met een zeker aanzien en een zekere macht, hij was daarnaast ook gelieerd aan de taliban. En u was zich daar zonder enige twijfel zeer bewust van, zoals ook blijkt uit het feit dat er soms taliban met hem kwamen praten wanneer u les had en dat hij ‘met hen zat’. (CGVS, p. 18 ; 20) In dezen dient het tevens onderstreept te worden dat u zelf aangeeft dat uw regio onder de controle van de taliban stond. (CGVS, p.7)

Uit bovenstaande valt op te maken dat u er niet in geslaagd bent de elementen die aanleiding zouden hebben gegeven tot de beschuldigingen van spionage aannemelijk te maken. Derhalve kunnen ook de beschuldigingen van spionage en de hieruit voortvloeiende vrees voor vervolging door de taliban niet geloofwaardig geacht worden.

Voorgaande buiten beschouwing gelaten, legde u ook wat betreft de feiten zelf tegenstrijdige verklaringen af. Zo stelt u op DVZ dat u enkele maanden nadat de aanval op N.(...) en zijn trawanten plaatsvond door uw vader werd opgebeld met de boodschap dat de taliban naar u op zoek waren. (Vragenlijst CGVS, nr. 5) Tijdens uw onderhoud op het CGVS verklaart u echter dat de taliban uw vader reeds drie dagen na de aanval benaderden. (CGVS, p. 20) Uw verklaringen zijn in beide gevallen expliciet en niet voor interpretatie vatbaar. Tevens dient onderstreept te worden dat u bij aanvang van het onderhoud op het CGVS aangaf dat uw verklaringen op DVZ werden voorgelezen en dat deze bovendien correct waren. (CGVS, p. 2) Deze tegenstrijdigheden kunnen dus onmogelijk aan een loutere vergissing van uwentwege worden toegeschreven.

Daarnaast verklaarde u op DVZ dat u door uw vader werd opgebeld toen u onderweg naar uw neef was. (CGVS Vragenlijst, nr. 5) Ten aanzien van het CGVS verklaarde u echter dat u naar buiten ging om cricket te spelen. Wanneer u hiermee geconfronteerd wordt, stelt u dat uw vader u een eerste maal belde toen u cricket aan het spelen was. Vervolgens ging u naar uw neef en vertelde u hem wat uw vader u aan de telefoon had meegegeven. Deze besloot uw vader dan terug te bellen om te controleren of u de waarheid aan het vertellen was. (CGVS, p. 20) Deze uitleg kan evenwel geenszins overtuigen. Er kan namelijk wel degelijk van u verwacht worden dat u omtrent een dusdanig ingrijpende gebeurtenis, zijnde een telefoongesprek dat de rest van uw leven zou veranderen, eenduidige verklaringen aflegt. Voorgaande bemerkingen doen derhalve verdere afbreuk aan de geloofwaardigheid van de door u geschetste gang van zaken.” Al deze vaststellingen vinden steun in het administratief dossier en kunnen hierin wel degelijk worden gelezen in weerwil van wat verzoeker tracht voor te houden. Het argument dat hij op de Dienst Vreemdelingenzaken niet de tijd en de kans kreeg om zijn relaas te doen, telkens onderbroken werd en aangemaand werd kort en bondig te zijn, wordt tegengesproken door het feit dat uit zijn verklaringen op de Dienst Vreemdelingenzaken blijkt dat hem de kans werd gegeven een omstandig relaas te geven van de feiten die hebben geleid tot zijn vlucht (Vragenlijst DVZ vraag 3.5). Uit deze vragenlijst blijkt ook dat dit hem werd voorgelezen, dat hij hiermee akkoord ging, alsook dat hij er geen opmerkingen over had. Ook tijdens het persoonlijk onderhoud op het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen bevestigde verzoeker dat zijn gehoor bij de Dienst Vreemdelingenzaken goed verliep, dat hij er alle redenen voor zijn vertrek uit Afghanistan kort uiteen kon zetten en dat zij verklaringen daarna hem correct werden voorgelezen (Notities van het persoonlijk onderhoud, p. 2). Het louter volharden in de verklaringen die verzoeker op het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen heeft afgelegd, volstaat dan ook niet om de gedane vaststellingen in een ander licht te plaatsen.

Het geheel aan documenten en verklaringen van verzoeker in acht genomen en gezien in hun onderlinge samenhang alsook in het licht van de algemene situatie in Afghanistan, acht de Raad de voorgaande

bevindingen voldoende determinerend om te besluiten dat verzoeker niet aannemelijk maakt Afghanistan te hebben verlaten omwille van een gegronde vrees voor vervolging door de taliban.

Verzoekende partij gaat in het verzoekschrift verder uitgebreid in op haar vermeende nood aan internationale bescherming omwille van een (toegeschreven) verwestering. Verzoekende partij meent dat zij, door haar verblijf van bijna vier jaar in België als ongelovige of afvallige zal worden aanzien.

Het komt aan verzoeker toe concreet aan te tonen dat hij is verwesterd dan wel als verwesterd zal worden beschouwd of als een persoon die de religieuze, morele of sociale normen heeft overschreden. Beide risicoprofielen kunnen in een zekere mate met elkaar overlappen.

In het kader van een risico-analyse van de redelijke mate van waarschijnlijkheid voor een verzoeker om bij terugkeer naar Afghanistan te worden blootgesteld aan vervolging omwille van (toegeschreven) verwestering/overschrijding van religieuze, morele of sociale normen dringt zich een individuele beoordeling op waarbij rekening moet worden gehouden met risicobepalende factoren zoals het geslacht, de leeftijd, het gebied van herkomst en de conservatieve omgeving, de duur van het verblijf in het Westen, de aard van de tewerkstelling van de verzoeker, het gedrag van verzoeker, de zichtbaarheid van de verzoeker en de zichtbaarheid van de normoverschrijding (ook voor normoverschrijdingen in het buitenland), enzovoort.

Verzoeker slaagt er met zijn betoog niet in afbreuk te doen aan de motieven in de bestreden beslissing aangaande zijn vermeende verwestering die de Raad kan bijtreden.

Verzoeker beweert weliswaar dat hij is verwesterd, doch hij laat na deze bewering concreet en tastbaar uit te werken of hiervan enig concreet bewijs bij te brengen. Verzoeker beperkt zich in het verzoekschrift grotendeels tot het verwijzen naar de duur van zijn verblijf in België, de bewering dat hij volledig geïntegreerd is en enkel nog westerse waarden deelt, maar hieruit kan niet worden afgeleid dat hij bij terugkeer naar Afghanistan gezien zal worden als zijnde 'besmet' door de westerse waarden en als iemand die de sociale normen niet respecteert en dat hij daarom in die zin een risico loopt om vervolgd te worden bij een terugkeer naar Afghanistan, te meer verzoeker minstens tot zijn 17 à 18de jaar in Afghanistan heeft verbleven, dat hij tot aan zijn vertrek naar school ging, dat hij zijn broer heeft geholpen in de winkel en zijn vader op het veld (Notities van het persoonlijk onderhoud, p. 15, 16) waaruit kan worden afgeleid dat hij in Afghanistan gevormd was naar de Afghaanse waarden en normen. Zodoende kan niet worden aangenomen dat verzoeker totaal vervreemd zou zijn van de Afghaanse waarden en normen en zich deze niet meer eigen zou kunnen maken bij terugkeer. Hierbij wordt volledigheidshalve aangestipt dat verzoeker niet aantoonde dat hij bij terugkeer niet meer kan rekenen op enig familiaal en sociaal netwerk in Afghanistan.

In zoverre verzoeker wijst op het leven onder talibanbewind, stipt de Raad nog aan dat een vrees voor vervolging (of een reëel risico op het lijden van ernstige schade) in concreto moet worden aangetoond. Uit de landeninformatie in het rechtsplegingsdossier blijkt weliswaar dat er in Afghanistan een repressief regime van kracht is, waarbij de sharia wordt ingevoerd en geïmplementeerd en willekeurige aanhoudingen, ontvoeringen en moorden plaats grijpen, doch niet dat er sprake is van groepsvervolging waarbij alle Afghaanse mannen het slachtoffer worden van vervolging of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing door de taliban. Door louter te citeren uit algemene landeninformatie zonder deze informatie op zijn persoonlijke situatie te betrekken, blijft verzoeker daartoe in gebreke.

Volledigheidshalve merkt de Raad nog dat waar verzoeker verwijst naar 's Raads rechtspraak in herinnering dient te worden gebracht dat rechterlijke beslissingen in de continentale rechtstraditie geen precedentswaarde hebben. Bovendien toont verzoeker niet in concreto aan dat de feitelijke elementen die aan de grondslag lagen van de vernoemde rechtspraak kunnen worden vergeleken met de feiten die onderhavige zaak kenmerken.

Gelet op verzoekers individuele omstandigheden kan in casu niet aangenomen worden dat hij dient te vrezen voor vervolging of ernstige schade omwille van een terugkeer uit Europa en (een toegeschreven) verwestering

Verzoeker maakt hiermee niet in concreto aannemelijk dat hij bij terugkeer naar Afghanistan gezien zal worden als zijnde 'besmet' door de westerse waarden, noch als iemand die de sociale normen niet respecteert en dat hij in die zin een risico loopt om vervolgd te worden door de taliban, die hem zouden kunnen beschouwen als iemand die waarden heeft ontwikkeld die vreemd zijn aan de door hen verdedigde waarden.

Verder maakt verzoeker niet aannemelijk dat hij voor zijn vertrek uit Afghanistan reeds in die mate in het vizier is gekomen dat hij in de specifieke negatieve aandacht stond van de taliban, noch zijn er andere indicaties die daarop wijzen. Nu niet aannemelijk wordt gemaakt dat verzoeker Afghanistan verliet omwille van persoonlijke problemen met de taliban, zoals hierboven vastgesteld, blijkt niet dat hij bij terugkeer naar

dit land omwille van een vooraf bestaand probleem met de taliban of zijn lokale gemeenschap een risico zou lopen om te worden gevisieerd door de taliban, laat staan dat zijn vertrek uit Afghanistan om die reden risicoverhogend of -verzwarend zou zijn.

Gelet op verzoekers individuele omstandigheden kan in casu niet aangenomen worden dat hij dient te vrezen voor vervolging of ernstige schade omwille van een terugkeer uit Europa en (een toegeschreven) verwestering.

Voor het overige komt verzoeker in zijn verzoekschrift niet verder dan te verwijzen naar en citeren uit diverse landeninformatie zonder deze informatie op concrete wijze te betrekken op zijn persoonlijke, individuele situatie.

De Raad besluit dat door verzoeker dit mede gelet op de vastgestelde ongeloofwaardigheid van zijn voorgehouden asielaanvraag en problemen, geen concrete elementen worden aangehaald waaruit zou kunnen blijken dat hij in het geval van een terugkeer naar Afghanistan en louter omwille van zijn profiel en/of zijn verblijf in Europa dermate negatief zou worden bejegend dat er in zijn hoofde gewag zou kunnen worden gemaakt van een vrees voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin of van een reëel risico op ernstige schade in de zin van de subsidiaire bescherming.

Met betrekking tot de ernstige schade, zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, a) van de Vreemdelingenwet, worden er evenmin concrete elementen aangebracht die aantonen dat er in zijn hoofde een reëel risico op de doodstraf of executie zou zijn. Ook uit de landeninformatie blijkt niet dat hij dergelijk risico loopt in Afghanistan.

In zoverre verzoeker zich met betrekking tot de ernstige schade zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, b), van de Vreemdelingenwet beroept op de aangevoerde vluchtmotieven, kan dienstig worden verwezen naar de hoger gedane vaststellingen daarover waarbij wordt geconcludeerd dat hij zijn problemen met – en vrees voor – de taliban niet aannemelijk heeft gemaakt.

Daarnaast dient nog te worden opgemerkt dat, zoals op gerechtvaardigde wijze wordt gemotiveerd in de bestreden beslissing, de precaire sociaaleconomische situatie in Afghanistan te dezen geen aanleiding kan geven tot de toekenning van internationale bescherming.

In de mate dat verzoeker verwijst naar de humanitaire en socio-economische situatie in Afghanistan, moet artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet samen worden gelezen met artikel 48/5, § 1, van dezelfde wet, dat bepaalt: *“vervolging in de zin van artikel 48/3 of ernstige schade in de zin van artikel 48/4 kan uitgaan van of veroorzaakt worden door: a) de Staat; b) partijen of organisaties die de Staat of een aanzienlijk deel van zijn grondgebied beheersen; c) niet-overheidsactoren (...)”*.

In het kader van artikel 48/4, § 2, b), van de Vreemdelingenwet, moet een onmenselijke behandeling aldus worden veroorzaakt door een opzettelijk handelen of nalaten dat uitgaat van een actor en dat is gericht tegen een verzoeker. Een algemene precaire socio-economische en humanitaire situatie valt niet zonder meer onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b), van de Vreemdelingenwet.

Zulk standpunt wordt ook ingenomen in de *“Country Guidance: Afghanistan”* van EUAA van januari 2023 (p. 111: *“Serious harm must take the form of conduct of an actor (Article 6 QD). In themselves, general poor socio-economic conditions are not considered to fall within the scope of inhuman or degrading treatment under Article 15(b) QD, unless there is intentional conduct of an actor.”*).

Wanneer precaire socio-economische omstandigheden het resultaat zijn van een opzettelijk gedrag van een actor, dan kunnen deze omstandigheden aanleiding geven tot internationale bescherming na een individuele beoordeling, zoals uithuiszettingen of landroof. Verder kan ook niet worden uitgesloten dat bepaalde socio-economische omstandigheden het risico op vervolging of ernstige schade verhogen, bv. in het kader van een kindhuwelijk of handel in kinderen, waar de actor-vereiste eveneens is vervuld.

Uit de beschikbare landeninformatie kan niet blijken dat de algemene precaire socio-economische omstandigheden in Afghanistan overwegend voortvloeien uit de opzettelijke gedragingen van een actor of verschillende actoren, ook niet na de machtsovername door de taliban in augustus 2021. De oorzaken van de precaire socio-economische en humanitaire situatie blijken in Afghanistan in wezen multidimensionaal te zijn. De actuele socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan is het gevolg van een complexe wisselwerking tussen verschillende elementen en factoren. Een aantal elementen waren reeds voor de machtsovername door de taliban in het land aanwezig, zoals een gebrek aan overheidsmiddelen, de beperkte ontwikkeling van een socio-economisch beleid door de voormalige Afghaanse regering, beperkte privé-investeringen, beperkte buitenlandse handel, aanhoudende en ernstige droogteperiodes, politieke instabiliteit en onveiligheid in de context van het aanhoudende gewapend conflict, gepaard met de gevolgen

van de covid-19 pandemie. Na de machtsovername door de taliban kwam de economie in vrije val. Er was er een (tijdelijke) opschorting van financiële steun en ontwikkelingshulp door buitenlandse donoren en internationale instellingen, een bevriezing van de geldreserves van de Afghaanse centrale bank, de vlucht van gekwalificeerd personeel naar het buitenland, de gebrekkige toegang tot de arbeidsmarkt voor vrouwen en het stopzetten van privé-initiatieven door vrouwen. Dit leidde tot een liquiditeitscrisis, een ineenstorting van het bancaire systeem, disruptie van de buitenlandse handel, een devaluatie van de nationale munt, hoge voedselprijzen, verminderd inkomen en werkloosheid. Tegen deze achtergrond speelde verder de impact van het conflict in Oekraïne op de wereldhandel met gevolgen voor de voedselzekerheid in Afghanistan. Tevens waren er moeilijkheden om fondsen naar en binnen Afghanistan over te maken. Tot slot zijn er milieumomstandigheden zoals de aanhoudende ernstige droogte en andere natuurrampen, zoals de overstromingen van 2022, die een aanzienlijke impact hebben op de socio-economische en humanitaire situatie. Hoewel het economisch beleid van de taliban voorlopig nog onduidelijk is, blijkt niet dat de taliban maatregelen zouden hebben getroffen om humanitaire bijstand te verhinderen of te blokkeren, waardoor internationale hulpinspanningen hebben kunnen verhinderen dat de situatie in Afghanistan escaleerde tot hongercatastrofe. Er kan uit het geheel van de beschikbare landeninformatie dan ook niet worden afgeleid dat de huidige algemene precaire socio-economische en humanitaire situatie overwegend wordt veroorzaakt door gedragingen van de taliban of enige andere actor, laat staan wordt veroorzaakt door het opzettelijk handelen of nalaten van de taliban of enige andere actor. Bijgevolg vallen de algemene socio-economische en humanitaire omstandigheden in Afghanistan op zich niet onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b), van de Vreemdelingenwet.

Voorts blijkt niet dat verzoeker in deze context persoonlijk wordt geviséerd of dat hij behoort tot een groep van geviseerde personen; hij toont niet aan dat hij bij terugkeer naar Afghanistan zal terechtkomen in een situatie van extreme armoede waarbij hij niet zou kunnen voorzien in zijn elementaire levensbehoeften als gevolg van een opzettelijk gedrag door een actor of actoren. Verzoeker toont evenmin aan niet te kunnen terugvallen op enig sociaal netwerk in Afghanistan en hij bij terugkeer niet in staat zal zijn in zijn basisbehoeften te kunnen voorzien.

Het voorgaande neemt niet weg dat een terugkeer van verzoeker naar Afghanistan omwille van de huidige precaire socio-economische en humanitaire situatie aldaar nog steeds aanleiding kan geven tot een schending van artikel 3 van het EVRM. Hoewel zulke mogelijke schending artikel 3 van het EVRM in casu buiten de eigenheid van het huidige Belgische asielrecht valt, waar de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet duidelijk omschreven voorwaarden voorzien voor de erkenning als vluchteling dan wel de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus, moet de mogelijke schending van voormeld verdragsartikel alleszins grondig worden onderzocht bij het nemen van een beslissing tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten (RvS 28 september 2017, nr. 239.259; RvS 8 februari 2018, nr. 240.691; RvS 29 mei 2018, nrs. 241.623 en 241.625; RvS 28 mei 2021, nr. 250.723).

Voorgaande vaststellingen volstaan om te besluiten dat voor verzoeker geen gegronde vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A (2) van het Vluchtelingenverdrag en artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet in aanmerking kan worden genomen, noch een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

Opdat aan verzoeker de subsidiaire beschermingsstatus overeenkomstig artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet kan worden toegekend, moet er sprake zijn van een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon, als burger, als gevolg van willekeurig geweld – dit is geweld dat de personen zonder onderscheid raakt, met name zonder dat zij specifiek worden geviséerd – in het geval van een internationaal of binnenlands gewapend conflict. Deze wetsbepaling vormt de omzetting van artikel 15, c), van de richtlijn 2011/95/EU en is een bepaling waarvan de inhoud verschilt van die van artikel 3 van het EVRM en waarvan de uitlegging dan ook autonoom moet geschieden, maar met eerbiediging van de grondrechten zoals deze door het EVRM worden gewaarborgd (Hof van Justitie 17 februari 2009 (GK), C-465/07, *Elgafaji t. Staatssecretaris van Justitie*, pt. 28).

Uit een grondige analyse van de veiligheidssituatie, op basis van de door beide partijen bijgebrachte en geciteerde landeninformatie, blijkt dat de veiligheidssituatie in Afghanistan sinds augustus 2021 sterk is gewijzigd.

Zelfs wanneer rekening wordt gehouden met enkele regionale verschillen, blijkt er in Afghanistan geen sprake van een uitzonderlijke situatie waar de mate van het willekeurig geweld in het gewapende conflict dermate hoog is dat zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar Afghanistan, louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt om te worden blootgesteld aan een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon. Voorgaande vindt steun in de Country Guidance Afghanistan van mei 2024 en is gelet op de informatie opgenomen in de EUAA “Afghanistan: Country Focus” van december 2023 nog steeds actueel.

Verzoeker is afkomstig uit de provincie Nangarhar. Uit landeninformatie blijkt dat voor de provincie Nangarhar geen reëel risico bestaat dat een burger persoonlijk wordt getroffen door willekeurig geweld, waardoor de vraag, naar het al dan niet voorhanden zijn van individuele elementen, die het risico op ernstige schade kunnen verhogen, zich *in casu* niet stelt. Voorgaande ligt in dezelfde lijn van de Country Guidance Afghanistan van mei 2024.

De door verzoeker bijgebrachte informatie werpt hier geen ander licht op.

Uit hetgeen voorafgaat dient te worden besloten dat verzoeker de vluchtelingenstatus met toepassing van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, noch de subsidiaire beschermingsstatus met toepassing van artikel 48/4, § 2, a), b) en c) van de voormelde wet kan worden toegekend.

2.4. In het kader van de devolutieve kracht van het beroep volstaan bovenstaande vaststellingen om te besluiten dat verzoeker geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of een risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet aantoont.

2.5. Verzoeker vraagt om de bestreden beslissing te vernietigen. Uit wat voorafgaat blijkt dat er geen essentiële elementen ontbreken waardoor de Raad niet over de grond van het beroep zou kunnen oordelen. Verzoeker geeft verder niet aan welke substantiële onregelmatigheden aan de bestreden beslissing zouden kleven in de zin van artikel 39/2, § 1, 2° van de Vreemdelingenwet. De Raad ziet geen redenen om de bestreden beslissing te vernietigen en de zaak terug te zenden naar de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op tweeëntwintig november tweeduizend vierentwintig door:

C. DIGNEF,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

C. DIGNEF